

Ugleunger med ring på!

Natuglerne ved Naturcenter Nymølle har gennem hele vinteren efter mørkets frembrud forsøgt at sætte en skræk i livet på nattens tavse vandrere med deres velkendte langtrukne tuden og karakteristiske ki-wik-lyde. Ugleparret havde slået sig ned i en nyopsat natuglekasse i det gamle ahorntræ lige bag naturcenteret. Kassen er lavet af en udhulet lærkestamme på 1 m i højden og med en diameter på 60 cm - en ordentlig klods, som åbenbart faldt i ugleparrets smag!

I begyndelsen af marts så det ud til at hunnen havde lagt æg, for jeg så hende ikke længere flyve rundt.

Unger på vej?

Resultatet af anstrengelserne blev belønnet, for her i midten af april kom der nogle små pibelyde fra kassen. Og så blev en af de lokale ringmærkere kontaktet, for ungerne skulle have ring på!

Lørdag formiddag kravlede vi så op til kassen. Vi håbede på, at hunnen ikke var hos ungerne, for mødet med en arrig ugle med klørerne forrest er bestemt ikke sjovt! Heldigvis var ungerne alene hjemme, og en efter en blev de hejst ned. Der var 3 unger, hvoraf de 2 var meget tæt på at være flyvefærdige.

Ugler lægger nemlig lige som rovfuglene et æg om dagen og ruger fra det første æg bliver lagt. Derfor vil æggene også klækkes med en dags mellemrum, og ungerne vil ikke være lige gamle. Da den største unge altid får sin muse-steg først, vil det kun være i gode museår at hele kullet overlever. Det lyder måske barskt, men hvis alle skulle dele ligeligt vilde ingen af ungerne sandsynligvis overleve!

Nå, men tilbage til mine ugleunger.

Hver af de tre unger fik forsigtigt sat en lille metalring på det ene ben, og herefter sat tilbage i kassen.

Ringmærkning - en dansk opfindelse!

Metoden med at ringmærke fugle er egentlig en dansk opfindelse. Overlærer Hans Christian Cornelius Mortensen fra Viborg studerede bl.a. stærens trækforhold i sin fritid.

I 1899 opfandt han en metode til at kende de enkelte stær fra hinanden. Ved hjælp af en aluminiumsring forsynet med en individuel talkode (ID-nummer) kunne han nu identificere hver enkelt fugl.

Det første år ringmærkede Mortensen i alt 165 stære, og han kontaktede ornitologer og tidsskrifter i Tyskland, Frankrig og England og bad om hjælp med tilbagemelding.

Allerede året efter indløb de første genmeldinger fra udlandet og Mortensen kunne nu få et indtryk af hvor hans stære var fløjet hen!

I dag, godt 100 år efter, bruger man stadig fodringe til fuglene, men også halsringe, farvekoder og radiosendere er taget i brug.

Finder du min ugle?

Nu er det så spændende, om jeg hører mere til mine natugleunger.

Hvis du finder en død natugle på din vej, så tjek lige om den skulle have en ring på benet. Måske er det en af mine ugler! Har den en ring, så skal den sendes til Zoologisk Museum i København, og du får alle oplysninger om netop den ugle, du har fundet!

Af naturvejleder Lars Bøgh

[Naturinfo](#)

